

TEZA:

Odmowa odbywania aplikacji radcowskiej w formie online, nawet przez niepełnosprawnego aplikanta, udzielona przez radcę prawnego pełniącego funkcję przewodniczącego komisji aplikacji, jest zgodna z regulaminem odbywania aplikacji. Taki czyn nie stanowi deliktu dyscyplinarnego, dlatego rzecznik dyscyplinarny słusznie odmówił wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

WO-183/22

POSTANOWIENIE

z dnia 11 stycznia 2023 roku

**Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie
w składzie:**

Przewodniczący: SWSD Karolina Szał

Sędziowie: SWSD Paweł Libertowski

SWSD Tomasz Jankowski (sprawozdawca)

Protokolant: Piotr Ciepiński

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2022 r. na posiedzeniu zażalenia aplikanta radcowskiego R. M. na postanowienie Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych z dnia 27 czerwca 2022 roku sygn. akt GR.D. 7/2022 o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego,

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych z dnia 27 czerwca 2022 roku sygn. akt GR.D. 7/2022 o odmowie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2022r. sygn.. akt GR.D. 7/2022 Zastępca Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych odmówił wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w sprawie możliwości dopuszczenia się przez radcę prawnego X.Y. przewinienia dyscyplinarnego mającego polegać na naruszeniu art. 11 ust 1 i ust. 2 i art. 64 ust 1 i ust 2 pkt 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego polegającego na tym, że dnia 22 marca 2022r. w Warszawie jako Przewodniczący Komisji Aplikacji i członek Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie poinformował pisemnie aplikanta radcowskiego R. M., że nie została udzielona zgoda na uczestniczenie przez tego aplikanta w zajęciach organizowanych w ramach aplikacji radcowskiej w Okręgowej Izbie Radców w formie on- line, co stanowić miało by czyn sprzeczny prawem i zasadami etyki radcy prawnego,

to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1981r. o radcach prawnych, w zw. z art. 11 ust. 1 i ust. 2 i art. 64 ust 1 i ust 2 pkt 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Od powyższego postanowienia zażalenie wywiódł aplikant radcowski R. M. W zażaleniu skarżący wywiódł, że oczekuję jako osoba niepełnosprawna warunków kształcenia takich aby mógł słuchać wykładowców prowadzących konwersatoria i ćwiczenia. Zdaniem skarżącego Okręgowa Izba Radców Prawnych nie respektuje zaświadczeń lekarza sądowego i dyskryminuje go jako osobę niepełnosprawną.

Zażalenie wpłynęło z uchybieniem ustawowego terminu do jego wniesienia.

Wraz z zażaleniem skarżący złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zażalenia. Główny Rzecznik Dyscyplinarny postanowieniem z dnia 5 września 2022r. przywrócił termin do złożenia środka zaskarżenia. Wyższy Sąd Dyscyplinarny uznał, że przywrócenie terminu nastąpiło prawidłowo.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych zważył, co następuje:

Wniesione zażalenie nie zawiera usprawiedliwionych podstaw i w konsekwencji zaskarżone postanowienie należało utrzymać w mocy.

Na wstępie wskazać należy, że podstawą proceduralną orzekania w postępowaniach dyscyplinarnych jest ustawa o radcach prawnych, a także stosowane

na podstawie art. 74¹ pkt. 1 i pkt. 2 tejże ustawy, w sprawach nieuregulowanych w postępowaniach dyscyplinarnych - odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny uznał, że dla prawidłowego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy należy dokonać analizy Regulaminu odbywania aplikacji radcowskiej. Regulamin zawiera w swojej treści normy prawne odnoszące się do osób niepełnosprawnych. Normy te określają jednak sposób przeprowadzania kolokwiów. Nadto Regulamin przewiduje możliwość uzyskania dwuletniego urlopu dziekańskiego, który można wykorzystać m.in. również dla poratowania zdrowia.

Regulamin nie zawiera natomiast żadnej normy prawnej, która pozwalałaby niepełnosprawnemu aplikantowi na odbywanie aplikacji w formie zdalnej - on line.

Zważyć w tym miejscu należy, że zgodnie z § 2 pkt 2 Regulaminu aplikacja jest organizowana i prowadzona przez właściwe Izby Radców Prawnych. Program aplikacji będący załącznikiem do Regulaminu pozwala na prowadzenie zajęć w formie e-learningowej jednak liczba tych zajęć nie może przekroczyć 20% minimalnego wymiaru zajęć określonego w programie aplikacji dla danego roku. Regulamin nie przewiduje zatem możliwości odbywania w całości aplikacji w formie zdalnej.

Zasadą jest odbywanie aplikacji w formie stacjonarnej, ewentualne odstępstwa od tej zasady mogą zostać wprowadzone w odpowiedniej formie to jest na przykład w formie uchwały Krajowej Rady Radców Prawnych lub w wyjątkowych przypadkach w formie ustawy albo rozporządzenia. Taka sytuacja miała miejsce z uwagi na sytuację epidemiologiczną kraju wynikającą z rozprzestrzeniania się wirusa COVID 19. Sytuacja epidemiologiczna pozwoliła na powrót do zajęć stacjonarnych i taka forma odbywania aplikacji stanowi obecnie zasadę. W tej sytuacji w ocenie sądu nie można przypisać popełnienia deliktu dyscyplinarnego jeżeli brak jest normy prawnej która mogłaby zostać naruszona.

Zgodnie z art. 74(1) pkt 1 Ustawy o radcach prawnych w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego. W tej sytuacji na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kodeksu postępowania karnego w zw. z art. 74 (1) pkt 1 ustawy o radcach prawnych należało odmówić wszczęcia postępowania wobec uznania braku znamion deliktu dyscyplinarnego w działaniu podjętym przez kierownika aplikacji radcę prawnego X.Y.

Z tych względów postanowiono jak na wstępie.